

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia ..... 2011 r.

**w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych
i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji**

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1 Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca:
  - a) kierownika jednostki organizacyjnej, który powołał wewnętrzną służbę ochrony;
  - b) przedsiębiorcę, który uzyskał koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia;
- 2) uzbrojone stanowisko interwencyjne – co najmniej jednego uzbrojonego pracownika ochrony, który po uzyskaniu informacji z urzędzeń lub systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenie, podejmuje decyzję o rodzaju środków niezbędnych do jego usunięcia;
- 3) grupa interwencyjna- co najmniej dwóch uzbrojonych pracowników ochrony, którzy po uzyskaniu za pośrednictwem uzbrojonego stanowiska interwencyjnego informacji z urzędzeń lub systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenie chronionych osób lub mienia wspólnie realizują zadania ochrony osób lub mienia w formie bezpośredniej ochrony fizycznej doraźnej na terenie chronionego obszaru, obiektu lub urzędzenia.

§ 2. Na wyposażeniu specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych pozostają następujące rodzaje broni:

- 1) broń palna bojowa i gazowa w postaci pistoletów i rewolwerów centralnego zapłonu o kalibrach od 6,35 mm do 9,65 mm (0,38’’);
- 2) pistolety sygnałowe o kalibrze 26 mm;
- 3) pistolety maszynowe o kalibrze od 6,35 mm do 9,65 mm;
- 4) strzelby gładkolufowe powtarzalne o kalibrze wagomiarowym 12;
- 5) karabinki o kalibrze od 5,45 do 7,62 mm;
- 6) paralizatory elektryczne o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA

§ 3. Do broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5, stosuje się amunicję o kalibrach odpowiadających poszczególnym rodzajom broni, zwaną dalej „amunicją”.

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1496.

§ 4 Broń, o której mowa w § 2, i amunicję przedsiębiorca posiada na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela.

§ 5.1. Broń, o której mowa w § 2 pkt 3 i 4, stosuje się wyłącznie:

1) do ochrony stałej obiektów i magazynów wojskowych, w których przechowuje się:

- a) broń,
- b) amunicję,
- c) materiały wybuchowe,
- d) uzbrojenie, środki odurzające, psychotropowe, toksyczne, niebezpieczne czynniki biologiczne oraz urządzenia i sprzęt wojskowy;

2) do konwojowania wartości pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych lub niebezpiecznych.

2. Broń, o której mowa w § 2 pkt 5, stosuje się wyłącznie do ochrony stałej obiektów i magazynów wojskowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Broń, o której mowa w § 2 pkt 1, za wyjątkiem broni palnej gazowej, oraz w pkt 3 – 5, stosuje się również do szkoleń strzeleckich.

§ 6. 1. Dla każdej jednostki broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5, ustala się normatyw amunicji.

2. Za normatyw amunicji na jeden pistolet, pistolet maszynowy oraz karabinek przyjmuje się ilość amunicji do pełnego załadowania czterech magazynków.

3. Za normatyw amunicji na jeden rewolwer lub jedną strzelbę gładkolufową powtarzalną przyjmuje się 24 sztuki amunicji.

4. Za normatyw amunicji na jeden pistolet sygnałowy przyjmuje się 12 sztuk amunicji.

5. Do strzelb gładkolufowych powtarzalnych stosuje się wyłącznie naboje z pociskiem kulowym o kalibrze 12/70 lub 12/76.

§ 7.1. Do wykonywania zadań ochrony wydaje się połowę normatywu amunicji, o którym mowa w § 6 ust. 2 – 4.

2. Do wykonywania zadań ochrony:

- 1) konwojowanego mienia,
- 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia napadem na chronione osoby, obszar, obiekt lub urządzenie,
- 3) przez grupą interwencyjną

- wydaje się normatyw amunicji, o którym mowa w § 6 ust. 2 - 4.

3. Amunicja wydana do zadań ochrony zostaje załadowana do magazynków albo urządzeń je zastępujących lub ładownic.

§ 8. 1. Broń, o której mowa w § 2, i amunicję do tej broni, będące w posiadaniu specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej, przechowuje się w magazynie broni, z zastrzeżeniem § 11 ust. 3 .

2. Przedsiębiorca organizuje magazyn broni we własnej siedzibie lub w obiektach chronionych przez specjalistyczną uzbrojoną formację ochronną.

3. Spełnienie wymagań technicznych magazynu i sposobu zabezpieczenia broni i amunicji

stwierdza protokołem upoważniony przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji funkcjonariusz Policji.

§ 9. 1. Przedsiębiorca pisemnie zawiadamia organ Policji, który wydał pozwolenie na broń, o miejscu przechowywania poszczególnych egzemplarzy broni, o której mowa w § 2, oraz o każdej zmianie stałego miejsca ich przechowywania w terminie 5 dni od dnia jej przekazania do magazynu lub pomieszczenia, o którym mowa w § 11 ust. 3.

2. W zawiadomieniu należy wskazać:

- 1) adres miejsca, w którym jest przechowywana broń;
- 2) sposób zabezpieczenia broni i amunicji;
- 3) rodzaj broni, markę, kaliber;
- 4) serię, numer broni, rok produkcji;
- 5) amunicję według normatywu;
- 6) datę zaewidencjonowania w książce stanu uzbrojenia;
- 7) numer świadectwa broni.

3. W przypadku zmiany miejsca przechowywania broni, o której mowa w § 2, organ Policji po uzyskaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, przekazuje dane zawarte w zawiadomieniu do organu Policji właściwego ze względu na nowe miejsce przechowywania broni i amunicji.

§ 10. Przedsiębiorca pisemnie wyznacza spośród pracowników posiadających licencję pracownika ochrony fizycznej oraz legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni, osobę lub osoby sprawujące nadzór nad przechowywaniem oraz ewidencjonowaniem broni, o której mowa w § 2, i amunicji, a także odpowiedzialne za gospodarkę bronią i amunicją w tym za jej wydawanie i przyjmowanie.

§ 11. 1. Magazyn broni, o którym mowa w § 8 ust. 1:

- 1) stanowi oddzielne pomieszczenie w budynku murowanym, w miarę możliwości na piętrze, którego usytuowanie utrudnia możliwość włamania;
- 2) wyposaża się w podręczny sprzęt gaśniczy;
- 3) posiada specjalne zabezpieczenie, w szczególności:

a) drzwi:

- spełniające co najmniej wymagania, o których mowa w Polskiej Normie PN-90/B-92270,
- zamknięte i zaplombowane lub zaopatrzone w inny wskaźnik sygnalizujący wejście osób nieuprawnionych na czas nieobecności osoby sprawującej nadzór nad przechowywaniem oraz ewidencjonowaniem broni i amunicji,

b) okna:

- osłonięte siatką stalową o wymiarach oczek 10 mm x 10 mm, o średnicy drutu 2,5 mm oraz zamocowaną na stałe w murze kratą wykonaną: z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej od 12 mm lub z płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 mm x 30 mm; odstęp między prętami w kracie nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie albo

- bez możliwości ich otwierania, z trwale zamocowanymi szybami ochronnymi kuloodpornymi albo szybami o zwiększonej odporności na włamanie, co najmniej w klasie P-4,

- c) zabezpieczenie systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. Pomieszczenie nie wyposażone w tę sygnalizację obejmuje się całodobową uzbrojoną ochroną.

2. Dopuszcza się drzwi obite blachą stalową o grubości powyżej 2 mm, posiadające blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie co najmniej na dwa zamki w klasie „7” wg PN-EN 12209 i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę co najmniej w klasie „5” wg PN-EN 12320.

3. Poza magazynem broni, o którym mowa w § 8 ust. 1, w innym pomieszczeniu dopuszcza się:

- 1) przechowywanie 1 egzemplarza broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5, oraz amunicji do tej broni oraz do 4 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 6, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S2 wg normy PN-EN 14450, na trwale przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku, zabezpieczone systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. W przypadku braku wyposażenia pomieszczenia w tę sygnalizację powinno być objęte całodobową uzbrojoną ochroną;
- 2) przechowywanie do 5 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5, i amunicji do tej broni oraz do 10 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 6, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy -I- wg normy PN-EN 1143-1, ale wyposażonych w co najmniej jeden zamek certyfikowany klasy C wg normy PN-EN-1300, na trwale przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku, zabezpieczone systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. W przypadku braku wyposażenia pomieszczenia w tę sygnalizację powinno być objęte całodobową uzbrojoną ochroną.

4. W miejscu ładowania i rozładowywania broni umieszcza się skrzynię z piaskiem lub inne urządzenie służące do przechwytywania pocisków, z oznaczeniem „TU KIERUJ BROŃ”.

§ 12. Urządzenia do przechowywania broni i amunicji oraz zamki do tych urządzeń posiadają poświadczenie zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami wydane przez jednostkę certyfikującą akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji.

§ 13. 1. Broń, o której mowa w § 2, i amunicję do tej broni przechowuje się w magazynach broni w szafach stalowych lub sejfach, spełniających wymagania co najmniej klasy S1 wg normy PN-EN 14450.

2. Broń, o której mowa w § 2, na czas przechowywania powinna być wyjęta z futerału lub opakowań fabrycznych i rozładowana, z odłączonym magazynkiem, kompletna i czysta. Warunki przechowywania broni powinny uwzględniać wymagania jej producenta.

3. Amunicję do broni palnej przechowuje się w pudełkach lub pojemnikach ułożoną w sposób uniemożliwiający uderzenie w spłonkę naboju. Nie należy przechowywać amunicji w magazynkach nabojoych.

4. Amunicji uszkodzonej bądź przeterminowanej nie należy przechowywać w magazynie. Powinna ona zostać przekazana uprawnionemu podmiotowi do utylizacji.

§ 14. 1. Broń, o której mowa w § 2, i amunicja stanowiące uzbrojenie specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej podlegają ewidencjonowaniu w książce stanu uzbrojenia, której wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Dopuszcza się dokonywanie zapisów w książce stanu uzbrojenia uwzględniających podział broni według jej rodzajów.

3. Książkę stanu uzbrojenia przechowuje się w magazynie broni, a kopie dowodów nabycia broni, o której mowa w § 2, i amunicji do broni, o której mowa w pkt 1-5 przechowuje się w siedzibie przedsiębiorcy.

4. Jeżeli broń, o której mowa w § 2, i amunicja stanowiące uzbrojenie specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej znajdują się w kilku magazynach broni lub pomieszczeniach, o których mowa w § 11 ust. 3 to w każdym z tych magazynów i pomieszczeń prowadzi się odrębną książkę stanu uzbrojenia, a w siedzibie przedsiębiorcy zbiorczą książkę stanu uzbrojenia..

§ 15. Wydawanie broni, o której mowa w § 2, i amunicji do broni, o której mowa w pkt 1-5 na czas wykonywania zadań ochrony i przyjmowanie ich po zakończeniu wykonywania tych zadań podlega rejestracji w książce wydania - przyjęcia broni i amunicji, której wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 16. Poszczególne karty dokumentacji, o której mowa w § 14 i 15, są kolejno numerowane i przeszyte, a całość jest pieczętowana pieczęcią przedsiębiorcy.

§ 17. Dokumentację, o której mowa w § 14 i 15, przechowuje się przez okres 5 lat od dokonania ostatniego wpisu.

§ 18. 1. Magazyny broni lub inne pomieszczenia dopuszczone do przechowywania broni i amunicji do tej broni, spełniające wymagania techniczne określone w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w § 19, mogą być nadal wykorzystywane, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 113, poz. 730 oraz z 2003 r. Nr 61, poz. 544).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ..... 2011 r. (poz. ....)

Załącznik nr 1

WZÓR

Książka stanu uzbrojenia .....
(przedsiębiorca, magazyn, pomieszczenie*)

Lp.	Data zaewidencjonowania	Rodzaj i marka broni	Seria i numer broni	Rok produkcji	Kaliber	Ilość amunicji wg normatywu	Ilość magazyneków	Dodatkowe wyposażenie	Podstawa nabycia broni	Miejsce (adres) do którego przekazano broń	Uwagi
1											

* niepotrzebne skreślić (wpisuje się nazwę i siedzibę przedsiębiorcy, adres magazynu lub pomieszczenia)

WZÓR

Książka wydania – przyjęcia broni i amunicji

Wydanie									Przyjęcie		
Lp	Data	Godz.	Rodzaj i kaliber broni	Rok produkcji broni, nr i seria	Seria i nr świadectwa broni	Ilość magazynków w i amunicji	Nazwisko, imię, stopień licencji i podpis wydającego	Nazwisko, imię i podpis przyjmującego	Data i godzina zdania	Nazwisko, imię i podpis zdającego	Nazwisko, imię, stopień licencji i podpis przyjmującego

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 . Nr 145, poz. 1221, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 i Nr 180, poz. 1112). Niniejszy projekt zastępuje obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 113, poz. 730 oraz z 2003 r. Nr 61, poz. 544). Wydanie nowego rozporządzenia w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji wynika z potrzeby uwzględnienia doświadczeń 10 lat stosowania powołanego rozporządzenia oraz zmian w systemie prawa.

W porównaniu z dotychczasowymi przepisami, w projekcie wprowadzono następujące nowe uregulowania:

1) w rozporządzeniu zrezygnowano z obowiązującego aktualnie uregulowania zasad uzyskiwania pozwoleń na broń na okaziciela przez przedsiębiorców określonych w § 1 projektu rozporządzenia, ponieważ materię tę normuje art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o broni i amunicji (Dz.U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.) i brak jest podstaw do ich określenia w rozporządzeniu;

2) § 1 zawiera słowniczek pojęć używanych w dalszej części tego aktu przy czym wprowadzone zostały nowe pojęcia „grupa interwencyjna” oraz „uzbrojone stanowisko interwencyjne”;

3) w § 2 określono nowy katalog rodzajów broni stanowiących uzbrojenie specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych. Katalog ten pozostaje w spójności z ustawą z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji i wydanym na jej podstawie rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie rodzajów szczególnie niebezpiecznych broni i amunicji oraz rodzajów broni odpowiadającej celom, w których może być wydane pozwolenie na broń (Dz.U. Nr 19, poz. 240, z późn. zm.);

4) w § 6 uregulowano zagadnienie amunicji stosowanej przez sufo do pistoletów sygnałowych oraz strzelb gładkolufowych powtarzalnych. Normatyw do pistoletów sygnałowych nie był dotychczas uregulowany, natomiast do strzelb gładkolufowych powtarzalnych przewidziano wyłącznie naboje z pociskiem kulowym o kalibrze 12/70 lub 12/76. Zastosowanie wyłącznie tego rodzaju amunicji wynika z szczególnego przeznaczenia broni gładkolufowej. Będzie ona stosowana do konwojowania wartości pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych oraz do ochrony obiektów i magazynów wojskowych, w których przechowuje się broń, amunicję, materiały wybuchowe, a także uzbrojenie i sprzęt wojskowy. Zatem, przeznaczenie strzelb gładkolufowych wskazuje na konieczność stosowania do nich amunicji, o której mowa powyżej. Zastosowanie amunicji innego rodzaju spowodowałoby, że broń ta nie spełniałaby swojej roli i byłaby do wymienionych celów nieprzydatna. Wyjaśnić też należy, że inaczej, niż w przypadku Policji, która stosuje strzelby gładkolufowe jako środek przymusu bezpośredniego, pracownicy sufo będą ich używać jako broni stanowiącej środek ostateczny. Ponadto, na kursach dla osób ubiegających się o licencję pracownika ochrony fizycznej przeprowadza się szkolenia strzeleckie z zakresu broni gładkolufowej z wykorzystaniem amunicji kulowej.

5) w § 7 określono zasady wydawania amunicji do zadań ochrony. Dotychczasowa praktyka wykazała, iż obowiązujące w tym zakresie przepisy nie są jednoznaczne, przez co zdarzają się przypadki wykonywania zadań ochrony przez pracowników ochrony wyposażonych w broń, do której załadowanych zostało jedynie kilka sztuk amunicji. Główną zasadą przy wydawaniu amunicji do zadań ochrony jest wydawanie połowy normatywu, za wyjątkiem wykonywania ochrony konwojowanego mienia, w przypadku bezpośredniego zagrożenia napadem na chronione osoby, obszar, obiekt lub urządzenie i przez grupę interwencyjną, którą zdefiniowano w słowniczku;

6) w § 8 określono miejsca, w których przedsiębiorca może utworzyć magazyn broni lub pomieszczenie, o którym mowa w § 11 ust.3. Powrócono też do sprawdzania przez upoważnionego funkcjonariusza Policji spełnienia wymagań technicznych magazynu i sposobu przechowywania broni i amunicji oraz sporządzania z tej czynności protokołu;

7) w § 9 zmieniono zakres informacji przekazywanej do organu Policji przez przedsiębiorcę obligując go do powiadamiania o zmianie miejsca przechowywania broni, będącej na wyposażeniu, określając jednocześnie jakie informacje musi zawierać zawiadomienie. Konieczność powiadamiania o miejscu przechowywania broni, ma znaczenie dla bezpieczeństwa publicznego. Policja musi dysponować wiedzą gdzie dany przedsiębiorca aktualnie przechowuje broń. Wprowadzenie tego wymogu nie spowoduje znaczących obciążeń finansowych, które wymagałyby oszacowania. Ewentualne koszty, związane są przede wszystkim ze sposobem przekazania zawiadomienia przez przedsiębiorcę. Przy czym należy zauważyć, że można w tym zakresie zastosować różne rozwiązania, tj. złożyć je bezpośrednio w organie, wysłać za pośrednictwem poczty (koszt przesyłki listowej), przesłać faxem albo e-mailem - jeśli posiada podpis elektroniczny. W związku z tym, ewentualne indywidualne koszty jakie poniesie przedsiębiorca będą nieznaczne i dlatego też nie zostały oszacowane;

8) w § 11 wprowadzono możliwości zastosowania alternatywnych rozwiązań w zakresie zabezpieczenia drzwi do magazynu. Wskazano, że powinny one spełniać co najmniej wymagania, o których mowa w Polskiej Normie PN-90/B-92270, ale dopuszczono także zamontowanie drzwi obitych blachą stalową o grubości powyżej 2 mm, posiadające blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie co najmniej na dwa zamki w klasie „7” wg PN-EN 12209 i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę co najmniej w klasie „5” wg PN-EN 12320. Ponadto, dopuszczono możliwość przechowywania poza magazynem broni, w innym pomieszczeniu:

a) 1 egzemplarza broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5, oraz amunicji do tej broni oraz do 4 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 6 poza magazynem broni w innym pomieszczeniu niedostępnym dla osób nieuprawnionych, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S2 wg normy PN-EN 14450, na trwale przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku, zabezpieczone systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. W przypadku braku wyposażenia pomieszczenia w tę sygnalizację powinno być objęte całodobową uzbrojoną ochroną,

b) przechowywanie do 5 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 1-5, i amunicji do tej broni oraz do 10 egzemplarzy broni, o której mowa w § 2 pkt 6, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy –I- wg normy PN-EN 1143-1, ale wyposażonych w co najmniej jeden zamek atestowany klasy C wg normy PN-EN-1300, na trwale przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku, zabezpieczone systemem sygnalizacji włamania i napadu z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur. W przypadku braku wyposażenia pomieszczenia w tę sygnalizację powinno być objęte całodobową uzbrojoną ochroną;

9) w § 12 wskazano, że urządzenia i zamki do przechowywania broni i amunicji oraz elementy wyposażenia magazynów muszą posiadać poświadczenie zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami wydane przez jednostkę certyfikującą akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji;

10) w § 13 określono, że w magazynie broni należy przechowywać broń i amunicję w szafach stalowych lub sejfach, spełniających wymagania co najmniej klasy S1 wg normy PN-EN 14450. Określono także, że amunicji uszkodzonej bądź przeterminowanej nie należy przechowywać w magazynie. Powinna ona zostać przekazana uprawnionemu podmiotowi do utylizacji.

11) w § 14 ust. 3 - (§ 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad uzbrojenia specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych i warunków przechowywania oraz ewidencjonowania broni i amunicji) odstąpiono od obowiązku potwierdzania przez organ Policji kopii zakupu broni i amunicji, ponieważ jak wykazała dotychczasowa praktyka rozwiązanie takie jest zbyteczne. Przedsiębiorca dokonując rejestracji broni jest zobowiązany okazać dokument nabycia, a przedsiębiorca, który sprzedał broń i amunicję specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej, obowiązany jest powiadomić o tym fakcie właściwy organ Policji.

12) określenie w § 14 i § 15 wzorów książek: stanu uzbrojenia i wydania-przyjęcia broni i amunicji, powoduje, że wszyscy przedsiębiorcy prowadzą je wg określonego wzoru, co ułatwia nadzór i wykonywanie kontroli prowadzonych przez nich działalności organom Policji. Ponadto, wzory te sprawdzają się od 10 lat, zawierają wszystkie niezbędne dane, są czytelne i w prosty sposób pozwalają na stwierdzenie zgodności zawartych w nich zapisów ze stanem faktycznym. Dodatkowo wprowadzono przepis umożliwiający dokonywanie zapisów w książce stanu uzbrojenia według rodzajów broni. Przepis ten nie nakłada obowiązku na przedsiębiorców, a jedynie stwarza możliwość takiego sposobu dokonywania zapisów. Wydaje się, iż jest to praktyczne rozwiązanie, gdyż niewątpliwie prowadzona w ten sposób książka stanu uzbrojenia będzie bardziej przejrzysta i czytelna, w szczególności dla organów przeprowadzających kontrolę.

13) w § 17 określono czas przechowywania dokumentacji wymienionej w ~~§ 15-16~~ § 14 i 15. Jest to konieczne, gdyż brak wskazania jak długo należy przechowywać dokumentację powodował, iż często w toku kontroli przedsiębiorca okazywał tylko bieżące książki twierdząc, że poprzednimi już nie dysponuje. Uniemożliwiało to kontrolującym sprawdzenie np. kto i w jakim czasie dysponował bronią gdy doszło do incydentu z jej użyciem;

14) w § 18 wprowadzono przepis przejściowy umożliwiający przedsiębiorcom korzystanie przez okres 36 miesięcy z magazynów odebranych protokolarnie przez Policję przed dniem wejścia w życie rozporządzenia i jednocześnie obligujący do dostosowania się do określonych zabezpieczeń w ciągu tych 36 miesięcy.

Należy wskazać, iż na koniec 2009 r. status specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej posiadało 1467 podmiotów. Liczba ta nie jest tożsama z liczbą magazynów, w których przechowywana jest broń, bowiem zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem, magazyn może być umiejscowiony w siedzibie przedsiębiorcy lub poszczególnych obiektach chronionych przez niego bądź innego przedsiębiorcę. Ponadto przepisy nie zakazują przechowywania w jednym magazynie broni i amunicji, uzbrojenia więcej niż jednej sufo, z zastrzeżeniem, że będą przechowywane w odrębnych szafach.

Z tego też względu, trudno jest określić liczbę magazynów broni, których projektowane rozporządzenie dotyczy i dlatego też nie jest możliwe dokładne omówienie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców w tym zakresie.

Odnosząc się do wprowadzenia wymogu posiadania certyfikowanych urządzeń należy zauważyć, że obowiązujące rozporządzenie zawiera wiele nieprecyzyjnych pojęć tj. „atestowana szafa”, czy też „odpowiednia klasa szyb” montowanych w oknach. W związku z czym należało doprecyzować te określenia poprzez wskazanie norm, które je dookreślają. Z tego względu, wydaje się zasadne aby jednostka posiadająca akredytację Polskiego Centrum Akredytacji potwierdzała zgodność tych wyrobów z normami.

Należy podkreślić, że normy przywołane w projekcie obowiązują blisko 5 lat, zatem większość magazynów służących specjalistycznym uzbrojonym formacjom ochronnym posiada zabezpieczenia, szafy i zamki spełniające wymagania, które zostały nałożone przepisami projektowanego rozporządzenia. Nie ma natomiast możliwości określenia, ile takich magazynów jest i ilu przedsiębiorców dotkną koszty związane z koniecznością dostosowania się do nowych przepisów;

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie:

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na przedsiębiorców i jednostki organizacyjne, którzy powołali wewnętrzne służby ochrony oraz przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia..

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia był konsultowany z jednostkami organizacyjnymi Policji i komórkami organizacyjnymi Komendy Głównej Policji i Związkiem Banków Polskich, Polską Izbą Ochrony, Departamentem Ochrony Narodowego Banku Polskiego oraz Instytutem Mechaniki Precyzyjnej.

Odnosząc się do uwag Polskiej Izby Ochrony wskazać należy, że nie podzielono stanowiska co do niezasadności stworzenia definicji „przedsiębiorcy” oraz co do braku delegacji ustawowej dla treści § 5 ust. 1 i 2. Definicja przedsiębiorcy została określona jedynie na potrzeby projektowanej regulacji. Pozostawienie takiego rozwiązania nie wpłynie na nieczytelność aktu, a tak zdefiniowane pojęcie nie będzie wprowadzało w błąd adresatów norm. Natomiast odnośnie wątpliwości, co do możliwości przekroczenia delegacji ustawowej wskazać należy, że pod pojęciem zasady uzbrojenia sufo, rozumie się również rodzaje broni i amunicji pozostające na jej wyposażeniu. Nie uzupełniono również przepisów o uregulowania dotyczące możliwości prowadzenia dokumentacji w formie elektronicznej.

Nie została uwzględniona uwaga Związku Banków Polskich, dotycząca uzupełnienie słowniczka o 2 definicje: broni alarmowej, gdyż taką definicję zawiera ustawa o broni i amunicji oraz „urządzenia zastępujące magazynek”. Uwzględniono natomiast wszystkie uwagi odnośnie norm dla pomieszczeń i urządzeń do przechowywania broni i amunicji. Zaproponowane przepisy odnoszące się do wymogów urządzeń i pomieszczeń do przechowywania broni nie powinny powodować kosztów, bowiem obecne przepisy również nakładały obowiązek odpowiedniego zabezpieczenia tych pomieszczeń ale nie przywoływały konkretnych norm określających klasy bezpieczeństwa.

Nie uwzględniono zgłoszonej przez Narodowy Bank Polski propozycji uregulowania czasowego przechowywania broni. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której bez pisemnej umowy, broń jednego podmiotu przechowywana jest w magazynie innego podmiotu, a fakt ten rejestrowany jest wyłącznie w książce wydania-przyjęcia broni i amunicji przechowywanej czasowo.

Ponadto, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414) projekt został umieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu Państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia może mieć wpływ na sektor finansów w tym budżety jednostek samorządu terytorialnego z uwagi na konieczność zapewnienia obowiązkowej ochrony obiektom znajdującym się w ewidencji wojewody. Wielkości ewentualnych wydatków z tego tytułu nie można jednak oszacować, ale najprawdopodobniej będą one niewielkie. Notuje się tendencję spadkową jeśli chodzi o liczbę obiektów podlegających obowiązkowej ochronie, a więc niska jest prawdopodobieństwo, że nowe obiekty zostaną wpisane do ewidencji. Gdyby tak się stało, to budżety zostałyby obciążone kosztami ochrony obiektów tego rodzaju i wydatkami związanymi z koniecznością przygotowania magazynów broni dla specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, które sprawowałyby ochronę.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków związanych z rynkiem pracy i nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.